

Najkrajšie pešie okruhy

1. diel

25 turistických trás

po Slovensku

Najkrajšie pešie okruhy

1. diel

25 turistických trás

Daniel Kollár

Najkrajšie pešie okruhy

1. diel

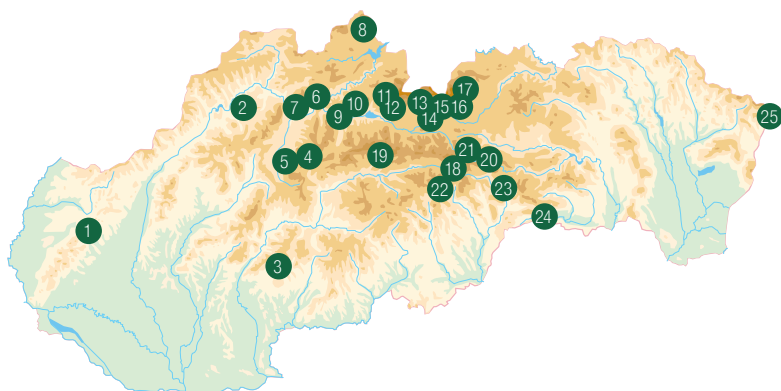
2. vydanie, 2019

© RNDr. Daniel Kollár – DAJAMA, 2019

ISBN 978-80-8136-093-0

Obsah

1. Na Záruby a Smolenickým krasom	7
2. Súľovskými skalami	15
3. Na Sitno	23
4. Na Tlstú a Ostrú	31
5. Blatnickou a Gaderskou dolinou.....	39
6. Na Veľký (fatranský) Kriváň	47
7. Na Veľký Rozsutec.....	55
8. Na Babiu horu	63
9. Na Veľký Choč	71
10. Prosieckou a Kvačianskou dolinou	79
11. Na Roháče.....	87
12. Na Baranec	95
13. Na Kriváň.....	103
14. Mlynickou a Furkotskou dolinou	111
15. Na Rysy	119
16. Malou a Veľkou Studenou dolinou	127
17. K Zelenému plesu	135
18. Na Kráľovu hoľu.....	143
19. Na Chopok a Ďumbier.....	151
20. Na Tomášovský výhľad a Kláštorisko	159
21. Suchou Belou a do Kysel'a	167
22. Na Muránsku planinu	175
23. Na Volovec	183
24. Zádielskou tiesňavou a planinou	191
25. Na Kremenec	199

Milí čitatelia,
v roku 2012 vydavateľstvo Dajama odštartovalo novú knižnú edíciu, ktorá začala mapovať najkrajšie trasy a lokality na Slovensku a poznávať Slovensko pešo, na bicykli, autom či pohľadom z výšky. Dodnes priniesla už tri desiatky publikácií, ktoré umožňujú spájať aktívny oddych s poznávaním jednotlivých kútov našej krajiny.

Prvou publikáciou z tejto edície boli Najkrajšie pešie okruhy, ktoré boli koncipované ako pešie trasy s tým istým východiskovým a cieľovým miestom. V publikácii boli predstavené tzv. pešie top trasy na Slovensku, ktoré sa dajú absolvovať vo forme okruhov. V posledných rokoch je totiž v pešej turistike taký trend, že už aj ortodoxný turista čoraz častejšie prichádza k východiskovému bodu svojej púte autom a je kvôli stále väčšej absencii a rušeniu liniek hromadnej dopravy doslova nútený vrátiť sa na miesto, odkiaľ vyšiel. Pokiaľ vie návrat riešiť formou okruhu, zážitok z túry je o to krajší.

Hustá sieť turistických chodníkov na Slovensku poskytuje veľké

možnosti na pešiu turistiku rôznej dĺžky a náročnosti a vybrať tie najkrajšie pešie turistické trasy nie je jednoduchou úlohou. Ambíciou prvej publikácie nebolo rovnomerné rozdelenie trás po Slovensku, ale výber 25 naozaj najkrajších okružných trás. Publikácia, ktorá vznikla v roku 2012, potvrdila správnosť výberu trás a stala sa najpredávanejšou knihou vydavateľstva Dajama. Čitatelia v nej našli napr. päť okruhov z Vysokých Tatier a Západné Tatry, Nízke Tatry, Slovenský raj, Malá Fatra, Veľká Fatra či Chočské vrchy boli zastúpené dvomi trasami. Zostávajúcich osem okruhov pochádzalo z rôznych pohorí Slovenska (najmä z ďalších národných parkov) a boli to zväčša trasy na výrazné vrchy v týchto pohoriach či turisticky mimoriadne zaujímavé miesta.

Keďže takto koncipovaná kniha mala u čitateľov úspech, rozhodli sme sa aktualizovať v roku 2019 niektoré fakty a informácie, ktoré stratili svoju opodstatnenosť, a aj graficky upraviť túto knihu rovnako ako tie, ktoré boli vydané po nej.

Vznikol tak aktualizovaný tzv. prvý diel Najkrajších peších okruhov, ktorý práve držíte v rukách. Keďže je naozaj ťažké vybrať z množstva turistických ciest, spájajúcich slovenské prírodné krásy a nádherné zákutia, len 25 okruhov, spracovali sme aj ďalšie, ktoré prinášame súbežne s touto knihou ako druhý diel Najkrajších peších okruhov. Splnili sme tak svoj sľub, že turistické lo-

kality a miesta, ktoré sa nedostali do pôvodného výberu a patria tiež k vašim obľúbeným, sa stanú súčasťou druhého dielu.

Veríme, že obidva diely vás zaujmú, a ak by ste v nich nenašli „tú vašu“ okružnú trasu, nezúfajte. V treťom diele ju určite nájdete!

David Kollar

Na Záruby a Smolenickým krasom

Okolie Smoleníc ležiacich na úpätí Malých Karpát ponúka mimoriadne veľa turistických lákadiel. Ak ich chceme všetky navštíviť počas jednodňovej túry, máme veru čo robiť. Naša okružná trasa má aj preto tvar osmičky, aby spojila všetky najzaujímavejšie miesta v okolí Zárub a Smolenického krasu.

Záruby

Prírodnou dominantou okolia Smoleníc sú bezpochyby Záruby, najvyšší vrch Malých Karpát. Patrí k dlhému ostrému hrebeňu, ktorý sa tiahne v smere z východu na západ. Na skalnatom vrchole stojí drevený dvojramenný kríž. Kruhový výhľad čiastočne obmedzuje lesný porast. Z troch skalných skupín Zárub sú však krásne výhľady dovnútra Malých Karpát, na Borskú nížinu,

Podunajskú pahorkatinu, Považský Inovec a Tribeč. Vrch je častým cieľom výletov obyvateľov Trnavy a jej okolia a cieľom spoločných turistických výstupov. Územie okolo Zárub je súčasťou rovnomennej národnej prírodnej rezervácie.

Smolenický kras

Súčasťou výletu do Smoleníc by v každom prípade mala byť aj návšteva Smolenického krasu, kto-

Od Ostrého Kameňa na Záruby
Záruby

Archeologická lokalita Molpír

rý možno najlepšie spoznať na trase náučného chodníka. Nenáročná prechádzka s dĺžkou 7,5 km milovníkom prírody a histórie umožňuje prehliadku doliny Hlboča s jediným vodopádom v Malých Karpatoch. Na náučnom chodníku sa možno oboznámiť aj s archeologickou lokalitou Molpír. Objavili tu pozostatky veľkého hradiska zo staršej železnej doby. Areál s rozlohou 12 ha je rozdelený na tri nádvorja, na ktorých sa nachádza niekoľko informačných panelov. Na trasu náučného chodníka sa možno dostať pri farskom kostole v Smoleniciach alebo v Jahodníku pri ceste do jaskyne Driny v Smolenickom krase, jedinej verejnosti prístupnej jaskyni v Malých Karpatoch.

Náročnosť

Tzv. osmička okolím Smoleníc predstavuje stredne náročnú a takmer celodennú túru. Vzhľadom na Malé Karpaty ide o trasu s pomerne veľkým prevýšením. Osobitne náročná je najmä časť z Breziniek na Ostrý Kameň a Záruby, ktorá prekonáva výškový rozdiel viac ako 400 m. Časté striedanie

farby turistického značkovania si vyžaduje zvýšenú pozornosť na rázcestiach a používanie mapy. Najmä v daždi a snehu treba zvýšiť opatrnosť pri schádzaní skalným Čertovým žľabom.

Od Smolenického zámku

Začneme v centre Smoleníc a po žltom a modrom značkovanej trase vystúpime cez rozľahlý zámocký park a okolo jazierka k Smolenickému zámku. Pohľad na jeho siluetu vystupujúcu nad nádherný anglický park je veľmi pôsobivý. Romantická stavba patriaca Slovenskej akadémii vied je v letných mesiacoch prístupná aj verejnosti.

Na rázcestí v lúčnom sedle poníže zámku pokračujeme už len po modro značkovanom chodníku, ktorý v prvej časti výstupu vedie takmer po spádnici. Po dosiahnutí nadmorskej výšky okolo 500 m sa stáča do mierneho a pohodlne stúpajúceho šikmého traversu smerujúceho nad Čertov žľab k smerovníku Záruby-sedlo. Aj od tohto miesta stále sledujeme modré značky, ktoré vedú západným smerom po lesnej ceste severne od vrchu Čelo.

Smolenický zámok

Pôvodne strážny hrad postavili pravdepodobne v 14. storočí na návrší nad Smolenicami. Slúžil na ochranu pohraničných malokarpatských priesmykov a Českej cesty. Od roku 1777 ho vlastnili Pálffyovci, ktorí ho na začiatku 20. storočia romanticky prestavali podľa vzoru stredofrancúzskeho zámku. Smolenickému zámku dominuje mohutná veža s vyhlídkovou terasou. Strmé strechy, veže, opevnené nádvorie s kaplnkou a baštami a upravená zeleň vytvárajú osobitý čaro rozprávkových predstáv. Romantický vzhľad zámku výrazňuje okolitý prírodno-krajinársky anglický park, ktorý voľne prechádza do hustého malokarpatského lesa.

Onedlho prídeme k asfaltovej lesnej ceste, ktorou pohodlne okolo prameňa Jaskyniarska studnička zídeme na križovatku turistických ciest Brezinky-rázcestie. Z rázcestia, na ktorom sa stretávajú všetky farby turistického značkovania, odbočíme doprava na červeno značkovanú Štefánikovu magistrálu. Tá neskôr pokračuje chodníkom, ktorý miestami strmo stúpa lesom, a onedlho dosiahne zrúcaninu hradu Ostrý Kameň.

Od hradnej zrúcaniny pokračujeme vo výstupe po skalnatej hrane masívneho kopca. Ide o krajinársky najkrajší úsek túry. Chodníkom sa

Nádvorie Smolenického zámku

Ostrý Kameň

Bol postavený v 13. storočí a patril k pohraničným strážnym hradom na ochranu Českej cesty. Bývalý kráľovský hrad bol od roku 1366 majetkom viacerých šľachtických rodov. V čase tureckých vojen ho rozšírili o dolný hrad. Začiatkom 18. storočia ho poškodili Rákócziho vojská a odvtedy pustne. Zo skál, z ktorých niektoré majú aj vlastné mená, sú nádherné výhľady do okolia, najmä na Záhorie.

striedavo lúkou a riedkym lesom postupne dostaneme na vrchol Zárub. Vyrastený les čiastočne obmedzuje výhľad z najvyššieho vrchu Malých Karpát. Z vrcholu pokračujeme východným smerom po osi masívneho skalného horského hrebeňa a na najbližšom rázcestí odbočíme vpravo na lesný chodník označený zelenými značkami. Chodník pomerne strmo klesá vysokým bukovým lesom do sedla a ďalej do doliny Čertov žľab. Ide o skalný žľab kaňonovitého charakteru s výskytom viacerých krasových foriem. Rozkladá sa na ploche viac ako 23 ha. Tvorí výrazný zárez vo východnom svahu Čela a je podmienený tektonickým zlomom pokračujúcim na hrebeň Zárub. Na dne žľabu sú zlomiská a skalné bloky.

Na rázcestí nad Vlčiarňou pokračujeme po zelenej značke, ktorá vedie do rekreačného strediska Ja-

hodník. Jeho vznik podmienilo objavenie jaskyne Driny. Z Jahodníka vedie k jaskyni žltá značková turistická trasa.

Po prehliadke jaskyne sa znova vydáme po žltých značkách k lúke Vlčiareň, z ktorej pokračujeme po modrej značke do doliny Hlboča. Táto najtypickejšia povrchová forma Smolenického krasu tvorí kaňonovitú dolinu hlbokú takmer 100 m. Geologický podklad tvoria druhohorné vápence so strmými bralami a s jediným vodopádom v Malých Karpatoch známym pod názvom Padlá voda (vytvoril sa na 9 m vysokom skalnom stupni a tečie len v čase väčších zrážok a topenia snehu). Popri ňom zídeme dolinou do Smoleníc.

Na Záruby inak

Na najvyšší vrch Malých Karpát sa možno dostať aj ďalšími al-

Na Havranej skale

ternatívnymi výstupovými trasami. Z centra Smoleníc vedie na Záruby hore dolinou Hlboča modro značkovaný chodník, ktorý sa na rázcestí nad Vlčiarňou napája na zelenú trasu smerujúcu do Čertovho žľabu a priamo na hrebeň. Od železničnej stanice za Smolenicami zase vedie na vrchol žltá značkovaný chodník cez Havraniu skalú, ktorá je obľúbeným miestom horolezcov. Ďalšia žltá značkovaná trasa vedie aj od Smolenického zámku a na ceste na Záruby sa pripája k zelenej značke. Túru si môžeme aj výrazne skrátiť, ak z rázcestia Záruby-sedlo vystúpime na vrchol Zárub priamo po zelenej značke. Vynecháme tak modro značkovaný úsek vedúci popod Záruby k Brezinkám a náročný výstup po červených značkách k zručanine hradu Ostrý Kameň. Z lokality Záruby-rázcestie môžeme do Smoleníc zostúpiť aj cez Havraniu skalú. Ak pod ňou odbočíme na žltú značkovaný chodník, túru ukončíme pri železničnej stanici Smolenice alebo po modrej značke prídeme do cen-

tra Smoleníc. Záverečný úsek od rázcestia Čertov žľab do Smoleníc môžeme absolvovať aj po modro značkovanej trase, po ktorej sme vystupovali na začiatku túry. Najmä v nepriaznivom počasí možno pri tomto variante predísť sťaženému zostupu Čertovým žľabom.

Vodopád Padlá voda v doline Hlboča

Driny

Puklinová jaskyňa s dĺžkou 680 m vznikla vo vápencoch koróziou atmosférických vôd. Jaskynné priestory s prevládajúcimi puklinovými chodbami zdobí bohatá sintrová výplň, pre ktorú sú typické sintrové záclony so zubkovitým lemovaním. Najkrajším krasovým útvarom v jaskyni sú tzv. Slonie uši. Zastúpené sú aj sintrové vodopády, pagodovité stalagmity, stalaktity a jazierka. Jaskyňu Driny objavili v roku 1929 J. Banič a J. Vajsábel a pre verejnosť ju otvorili v roku 1935. V súčasnosti jej krásu možno obdivovať po sprístupnenej trase s dĺžkou 410 m a časom prehliadky 35 minút. Vchod sa nachádza v nadmorskej výške 399 m a jaskyňa je otvorená od začiatku apríla do konca októbra.

Poloha: Malé Karpaty – severná časť.

Východiskový a cieľový bod: Smolenice, zastávka SAD, stanica ŽSR, parkovisko.

Rozvrh: Smolenice (225 m) ➡ 405 m, ⬅ 10 m, 1 ½ hod.

Záruby-sedlo (625 m) ➡ 255 m, ⬅ 325 m, 1 ½ hod.

Ostrý Kameň (562 m) ➡ 220 m, ⬅ 8 m, ¾ hod.

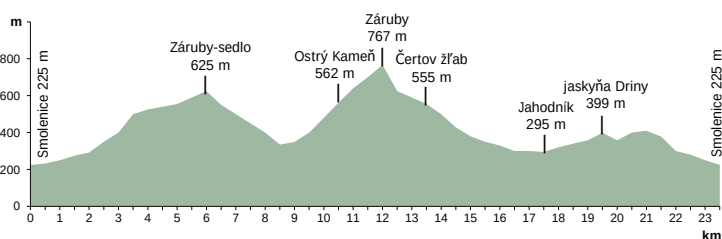
Záruby (767 m) ➡ 171 m, ⬅ 708 m, 2 ¾ hod.

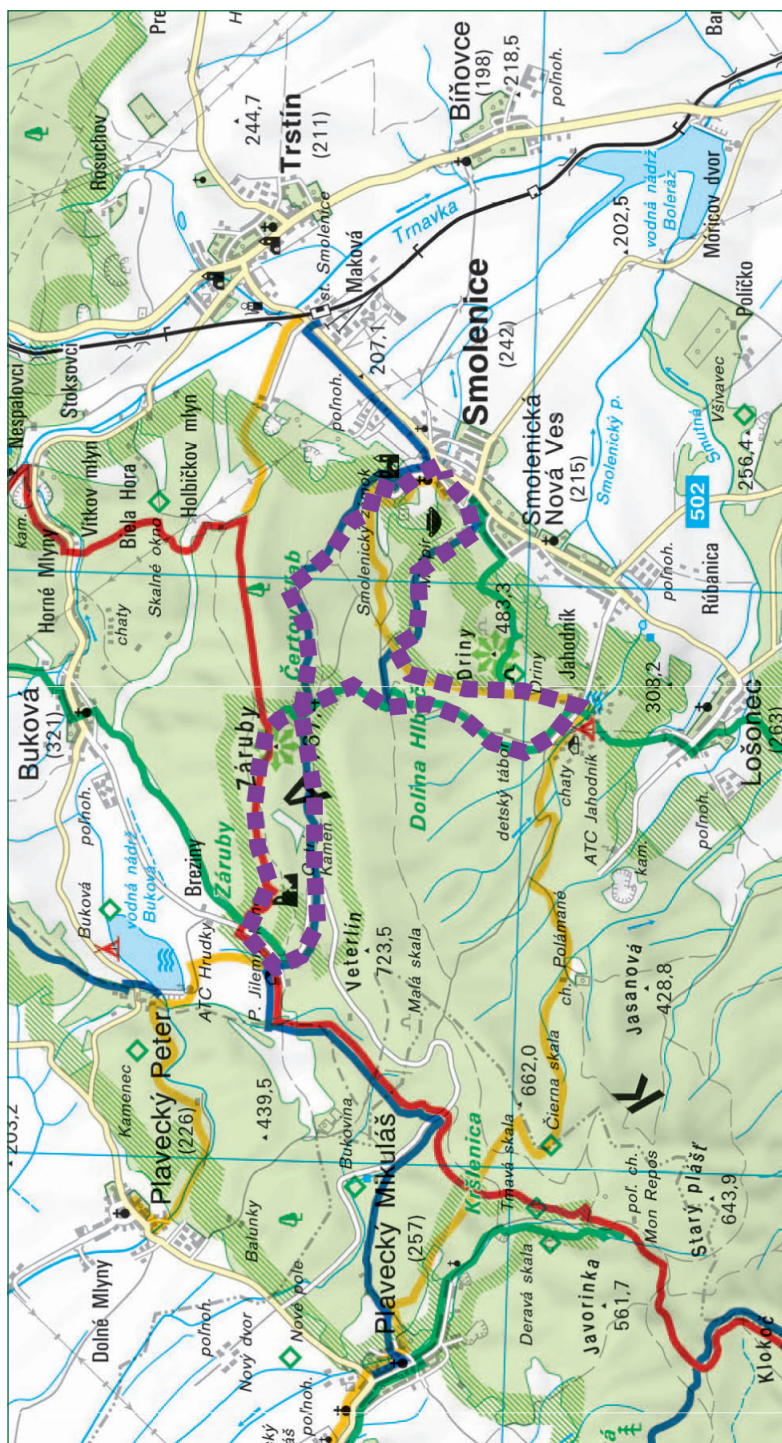
Smolenice (225 m).

Spolu: vzdialenosť 23,5 km, čas 6 ½ hod.

Celkové stúpanie: 1 051 m.

Prevýšenie medzi najnižším a najvyšším bodom: 542 m.

Súľovskými skalami

Ozdobou stredného Považia sú Súľovské skaly – príťažlivé skalné mesto s množstvom skalných veží, ihliel, okien a brán oddelených hlbokými tiesňavami, roklinami a dolinami. Lemujú Súľovskú kotlinu a prechod ich najkrajšími časťami patrí k turistickým lahôdkam.

Súľovské skaly

Geologický vývoj Súľovských skál a Súľovskej kotliny je veľmi zaujímavý. Pôvodne vyvýšený stred sa opticky znížil a zmenil na kotlinu, zatiaľ čo obvodové časti sa stali jej horskou obrubou. V nej možno pozorovať dva hlavné prstence skál, pričom na skalné útvary je bohatší vnútorný prstenec. Takmer súvislé skalné mesto leží v časti hrebeňa medzi Súľovskou tiesňavou poniže Súľova a vrchom Roháč. Vysokými skalnými stenami vyniká najmä

tiesňava a severne od nej sa dvíhajúce skalné mesto. Početné skalné steny, veže a bašty dotvárajú charakter tohto prostredia.

Rozprávková krajina

Krajina Súľovských skál je výsledkom pôsobenia vonkajších činiteľov (dažďa, ľadu a vetra) na veľmi tvárny materiál, aký predstavujú zlepenice. K najkrajším skalným útvarom patrí 13 m vysoká Gotická brána či skalný hribeň a mnoho ďalších prírodných výtvorov s fan-

Skalný prstenec nad Súľovskou kotlinou
Súľovské skaly

Súľovská kotlina

táziu podnecujúcimi názvami. Zo Súľovskej tiesňavy možno napríklad vstúpiť do skál s menom Organy. Blízko Súľova sa zase nachádzajú skalky s názvami Sova a Sovička či Smrčok. Neďaleko Gotickej brány v skalách objavíme Spiaceho dinosaura. Pri výstupe k hradu Súľov od Súľova prejdeme popri Indiánovi a pod Roháčom sa v skalách skrýva jaskyňa Šarkania diera. Neďaleká skala pripomínajúca tvary ženského tela dostala názov Mária Terézia. Bizarný skalný útvar Budzogán pod Žibridom akoby donedávna naozaj patril lesnému obrovi, ktorý ho tam odhodil.

Náročnosť

Ide o stredne náročnú celodennú trasu, ktorá sa začína prechádzkou náučným chodníkom a predstavuje najzaujímavejšiu časť Súľovských skál v oblasti hradu Súľov. Orientácia je bezproblémová, pretože náučný chodník vedie po dobre označených miestach. Niektoré úseky sú pre eróziu chodníka technicky náročnejšie. Najmä za daždivého počasia treba zvýšiť opatrnosť, pretože skryté mokré korene stromov a kro-

vín zvyknú byť šmykľavé. Aj neskôr trasa vedie po dobre označených turistických chodníkoch, avšak v okolí Roháča treba zvýšiť pozornosť pre ťažšiu orientáciu. Z hlavného chodníka na niektorých miestach odbočujú krátke odnože k výhľadom na hrane skál.

Okolo Súľovskej kotliny

Východiskom túry, ktorá vedie horskou obrubou Súľovskej kotliny, je parkovisko na okraji Súľova. Nachádza sa pri chate Súľov v úzkej Súľovskej tiesňave, ktorú vytvoril potok Hradnianska. Okrem obvyklých zelených turistických značiek nás v prvej časti povedú aj značky náučného chodníka.

Strmý chodník poznačený eróziou stúpa do riedko zalesneného svahu k úzkej skalnej štrbine. Výstup pokračuje zalesneným svahom miestami po spádnici a miestami serpentínami. Tento úsek sa končí uprostred prvého skalného mesta na trase, v ktorom okrem mnohých skalných veží nazývaných Organy nájdeme aj 13 m vysokú Gotickú bránu. Prírodný otvor v skale pripomínajúci gotické okno s ty-

Náučný chodník Súľovské skaly

Na prvom zo 17 drevených informačných panelov si môžeme pozrieť schematickú mapu úvodnej časti trasy. Náučný chodník má 7,5 km a prevýšenie 250 m. Je príjemnou a pohodlnou prechádzkou, ktorá podľa individuálneho tempa trvá 1,5 až 2 hod. Na jednotlivých zastávkach sa postupne z informačných panelov dozvieme fakty o geologickom vývoji okolitého územia i charakteristickej faune a flóre, pričom nechýbajú ani údaje z histórie budovania hradu či miestne zaujímavosti a kuriozity.

pickým lomeným oblúkom patrí k najznámejším skalným útvarom v Súľovských skalách. Kedysi ho nazývali aj Lomená brána. Od Organov, z ktorých je azda najkrajší výhľad na hradné bralo, vystúpime pomerne strmým chodníkom, na ktorom miestami možno využiť aj technické pomôcky. Výstup sa končí na plošine so smerovníkom pod skaliskami skrývajúcimi ruiny hradu Súľov. Na hornú plošinu hradu s krásnym výhľadom sa dostaneme po stupienkoch vytesaných do skaly a železnom rebríku. V závere sa ešte treba pretiahnuť cez úzky otvor v murive.

Od hradu sa vrátíme na plošinu so smerovníkom a pokračujeme

Gotická brána

Hrad Súľov

Pochádza z 15. storočia a postavili ho údajne husiti na ťažko prístupnom vrchu Roháč, podľa ktorého sa hrad pôvodne nazýval. Tvoria ho dva samostatné hrady – horný a dolný. Pre značný výškový rozdiel ich spájala tunelová chodba vytesaná v skale. V stredoveku patril rodine Súľovských a neskôr Sirmienskych. Zemetrasenie v roku 1703 v tom čase zanedbanú stavbu značne poškodilo a viac nebola obnovená. Dnes patrí k najťažšie prístupným hradným zrúcaninám na Slovensku.

zostupom strmým žľabom a neskôr chodníkom, ktorý nás dovedie na lúku pod hradom Súľov. Na malej lesnej čistinke sa križujú turistické značky a v blízkosti vyviera prameň. Severne od lúky nájdeme skalný útvar nazývaný Indián. Na lúke opustíme zelenú značku a odbočíme doľava na červeno značkovanosú trasu. Počas výstupu do sedla pod Bradou možno pozorovať, ako v okolí chodníka postupne pribúdajú skaly. K niektorým z nich sa za peknými vyhlídkami naozaj oplatí odbočiť. Vlastný vrchol Brady vypínajúci sa vľavo od chodníka je turisticky neprístupný.

Chodník ďalej kľučkuje pomedzi skalné útvary s ďalšími vyhlídkami. Smeruje k rázcestiu Roháč-Čiakov, ktoré predstavuje dôležitú križovatku turistických trás. Zeleno

a žltá značkovanosý lesný chodník nás zakrátko dovedie na miesto blízko vrchu Roháč. Ďalej sledujeme už len zelené turistické značky. Hneď prvým strmším výstupom príde-me k jednej z najkrajších vyhlia-dok v Súľovských skalách. Chodník približne sleduje hrebeň a privedie nás do pútnicky upraveného Ro-háčskeho sedla, v ktorom stojí kríž. Je vrchnou zastávkou krížovej ce-sy vedúcej z neďalekého Podhoria a zároveň známou križovatkou tu-ristických trás.

Po zelenej značke sa vydáme na prechod dlhého ostrého hrebeňa, ktorý lemuje východnú stranu Súľovskej kotliny. V celej dĺžke si s vý-nimkou dvoch sedielok udržiava nadmorskú výšku približne 800 m. Hrebeňový chodník postupne ob-chádza viaceré skalné útvary.

Skalné mesto

K niektorým útvarom s vyhliadkou vedú krátke bočné chodníky. Tak je to aj v prípade Kečky – najvyššieho vrchu v tomto úseku. Podobných vyhliadok je ešte niekoľko. Výhľad smeruje zväčša na západ do Súľovskej kotliny, smerom na východ sa krajina otvára iba zriedka. Profil hrebeňovky je zvlnený a krátke stúpania sa striedajú s krátkymi klesaniami. V závere zídeme do sedla Patúch, ktoré je najnižším miestom na hrebeni a najľahším priechodom zo Súľovskej kotliny do Rajeckej doliny. Na konci putovania zostúpime západným smerom po žltých značkách do miestnej časti Súľov-Hradná a po ceste pohodlne prídeme do východiskového bodu.

Na Žibrid a k Budzogáňovi

Ak by sme sa rozhodli základnú trasu predĺžiť a vystúpiť na najvyšší vrch Súľovských skál, ideálna príležitosť sa naskytne v sedle Patúch. Výlet možno spojiť s prehliadkou v lese ukrytého bizarného skalného útvaru Budzogáň, ktorý sa nachádza na východnom svahu. Zo sedla Patúch vystúpime zalesneným

svahom takmer bez výhľadov po zelenej značke na vrchol Žibridu, z ktorého sa už nemusíme vrátiť späť po zelenej, ale využijeme trasu náučného chodníka vedúceho do Rajeckých Teplíc, ktorý nás privedie k skalnému útvaru Budzogáň. Vysoká skalná veža má pozoruhodný tvar, v dolnej časti je užšia a smerom nahor sa rozširuje, takže vyzerá ako obrovská zbraň, ktorú zahodil nejaký lesný obor. Sledujúc ďalej náučný chodník zostúpime k rázcestiu so žltou značkou a odbočením doľava sa po lesnej ceste dostaneme späť do sedla Patúch.

Skrátenie trasy

Putovanie Súľovskými skalami ponúka niekoľko skrátení základnej trasy. Najkratšou prechádzkou je okruh náučným chodníkom a návrat do Súľova. Dlhšie a veľmi obľúbené varianty sú návraty z hrebeňa z lokality Roháč-Čiakov alebo Roháčskeho sedla. Odporúčame najmä prvú alternatívu, pri ktorej uvidíme Obrovskú bránu (mohutný prírodný otvor v skale vysoký 11 m a široký 10 m), klesneme cez úzku

V Súľovskej tiesňave

skalnú štrbinu a z lúky pod Roháčom odbočíme k jaskyni Šarkania diera. Pred vchodom do jaskyne sa nachádza skala s nezvyčajným ná-

zvom Mária Terézia. Od jaskyne sa po rovnakej trase vrátíme na lúku pod Roháčom a po žltej značke klesneme do Súľova.

Poloha: Súľovské vrchy – Súľovské skaly.

Východiskový a cieľový bod: Súľov, zastávka SAD, parkovisko.

Rozvrh: Súľov (360 m) ↗ 300 m, 1 hod.

Hrad Súľov (660 m) ↗↗ 115 m, ↘↘ 135 m, ¾ hod.

Sedlo pod Bradou (640 m) ↗↗ 235 m, ↘↘ 183 m, 1 hod.

Roháčske sedlo (692 m) ↗ 130 m, ↘ 462 m, 1 hod.

Súľov (360 m).

Spolu: vzdialenosť 16,5 km, čas 3 ¾ hod.

Celkové stúpanie: 780 m.

Prevýšenie medzi najnižším a najvyšším bodom: 462 m.

